

Warszawa, dnia 28 maja 2013 r.



**GENERALNY INSPEKTOR  
OCHRONY DANYCH  
OSOBOWYCH**  
*dr Wojciech R. Wiewiórowski*

**DOLiS/DEC – 593/13**

dot. [...]

**DECYZJA**

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. 2013 r. poz. 267) oraz art. 12 pkt 2, art. 22, art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. ustawy o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pani A. B., zam. w P., Pana B. G., zam. w P., Pana K. K., zam. w P., oraz Pana R. M., zam. w P., dotyczącej przetwarzania ich danych osobowych przez Sąd Okręgowy w P.,

**odmawiam uwzględnienia wniosku.**

**Uzasadnienie**

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pani A. B., zam. w P., Pana B. G., zam. w P., Pana K. K., zam. w P., oraz Pana R. M., zam. w P., zwanych dalej Skarżącymi, dotycząca przetwarzania ich danych osobowych przez Sąd Okręgowy w P., zwany dalej Sądem. W treści ww. skargi Skarżący podnieśli w szczególności cyt.: „(...) w Sądzie Okręgowym w P. doznaliśmy przykrego, a równocześnie szkodliwie niebezpiecznego dla nas naruszenia naszych ustawowych gwarancji, co do ochrony istotnych w obrocie społecznym, a szczególnie gospodarczym, naszych danych osobowych, w tym przed ich publiczną jawnością i możliwościami ich wykorzystania przez osoby nieupoważnione na naszą szkodę. (...) Wszystkie istotne okoliczności umożliwiające zorientowanie się Pana Głównego Inspektora o jakie przypadki nam chodzi wynikają naszym zadaniem z załączonych przez nas do niniejszego pisma kserokopii różnych dokumentów, a w zależności od potrzeby udzielimy dalszych niezbędnych wyjaśnień”. Do ww. skargi Skarżący załączyli kopię protokołu z posiedzenia jawnego Sądu Okręgowego w P. w sprawie o sygn. akt [...] z dnia [...] czerwca 2012 r., w którym zawarte są w szczególności dane osobowe Skarżących w zakresie ich imion i nazwisk, serii i numerów dowodów osobistych, oraz kopię pisma Skarżących z dnia [...] lipca 2012 r. skierowanego do Ministra Sprawiedliwości, kopię

wniosku Skarżących z dnia [...] czerwca 2012 r. skierowanego do Sądu o sprostowanie ww. protokołu, kopię pisma Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia [...] sierpnia 2012 r. skierowanego do Prezesa Sądu, kopię Zarządzenia Sądu z dnia [...] lipca 2012 r. (sygn. akt [...]) w przedmiocie sprostowania ww. protokołu, kopię pisma Skarżących z dnia [...] sierpnia 2012 r. skierowanego do Sądu oznaczonego jako „Odwołanie powodów od zarządzenia Sądu w sprawie naszego wniosku o sprostowanie i uzupełnienie protokołu z rozprawy z dnia [...] czerwca 2012 r.

Z kolei w piśmie z dnia [...] października 2012 r. skierowanym do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych Skarżący doprecyzowali cyt.: „(...) podmiotem, który pozyskiwał nasze dane osobowe, zapoznawał się z nimi, gromadził je wbrew naszej woli i na naszą szkodę ujawnił publicznie o nich swoją wiedzę, a następnie przetworzył je i wpisał do swoich zbiorów [do akt sprawy [...] był Sąd Okręgowy w P. (...)]. Naruszenie ustawy o ochronie danych osobowych polega na publicznym ujawnieniu, na ogólnie dostępnej rozprawie wobec osób postronnych, przez wskazany podmiot pozyskanej wiedzy o naszych danych osobowych [m. in. numerów naszych dowodów osobistych], którą następnie przetworzył i wpisał do swoich zbiorów, do akt sprawy [...] Sądu Okręgowego w P. Dla uniknięcia ewentualnego niezrozumienia naszego zarzutu podajemy, iż nie kwestionujemy tego, iż wskazany podmiot w celu sprawdzenia tożsamości każdego z nas czytał okazane mu nasze dowody osobiste (...). My kwestionujemy to, że wskazany podmiot ujawnił publicznie pozyskaną w takich okolicznościach swoją wiedzę o naszych danych osobowych (...) zamiast – zgodnie z § 84 Regulaminu urzędowania sądów powszechnych – ograniczyć się jedynie do uczynienia wzmianki w protokóle rozprawy o sprawdzeniu naszych tożsamości (...).” Wskazując na powyższe Skarżący podali, iż domagają się cyt.: „(...) pociągnięcia do odpowiedzialności zarówno służbowej, jak i karnej osób winnych powstania naruszenia naszych praw (...) usunięcia owego szkodliwego dla nas zapisu z akt wskazanej sprawy, (...) zapobieżenia podobnym przypadkom w przyszłości (...)”.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przeprowadził w niniejszej sprawie postępowanie administracyjne, w toku którego ustalił następujący stan faktyczny.

1. Przed Sądem pod sygn. akt [...] zawisła sprawa z powództwa Skarżących przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej „O.”, z siedzibą w P. Z posiedzenia jawnego Sądu, które odbyło się w dniu [...] czerwca 2012 r. w ww. sprawie został sporządzony protokół, w którym zostały zawarte dane osobowe Skarżących w zakresie ich imion i nazwisk, serii i numerów dowodów osobistych.
2. Sąd w piśmie z dnia [...] października 2012 r. (znak: [...]) skierowanym do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych oświadczył w szczególności cyt.: „(...) dane osobowe stron [imię, nazwisko o nr dowodu osobistego] zostały wpisane do protokołu rozprawy z dnia [...] czerwca 2012 r. na podstawie § 84 Regulaminu urzędowania sądów powszechnych [Dz. U. 2007.38.249 ze zm.]. Jak wynika z wyjaśnień złożonych przez sędziego sprawozdawcę strony miały być na tej rozprawie przesłuchane (...)”.
3. Z kolei w piśmie z dnia [...] stycznia 2013 r. (znak: [...]) powołując się na § 84 Regulaminu urzędowania sądów powszechnych, Sąd oświadczył, iż cyt.: „(...) w praktyce przyjęło się,

że ujawnia się w protokole dane identyfikujące dokument, jakim osoba przesłuchiwana się legitymuje (...).” Dodatkowo wyjaśnił także, iż cyt.: „(...) dane Skarżących umieszczone są w aktach sprawy o sygn. [...]. (...) Na podstawie karty przeglądowej akt sprawy sygn. [...] nie stwierdzono udostępniania akt sprawy innym osobom niż strony postępowania”.

4. Sąd w ww. piśmie z dnia [...] stycznia 2013 r. poinformował również, iż cyt.: „(...) pracownicy Wydziału [...] mają prawo dostępu do dokumentów podlegających ochronie danych osobowych tylko na podstawie upoważnień wydanych przez Prezesa Sądu Okręgowego [zgodnie z art. 37 ustawy] (...)”.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r., Nr 101, poz. 926 ze zm.), zwana dalej ustawą, określa zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych oraz prawa osób fizycznych, których dane osobowe są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych (art. 2 ust. 1 ustawy). Stosownie do brzmienia art. 7 pkt 2 ustawy pod pojęciem przetwarzania danych rozumieć należy jakiegokolwiek operacje wykonywane na danych osobowych, takie jak zbieranie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, zmienianie udostępnianie i usuwanie, a zwłaszcza te, które wykonuje się w systemach informatycznych. Każda ze wskazanych w art. 7 pkt 2 ustawy form przetwarzania danych osobowych powinna znaleźć oparcie w jednej z przesłanek warunkujących legalność procesu przetwarzania danych osobowych, enumeratywnie wymienionych w art. 23 ust. 1 ustawy.

Z uwagi na brzmienie art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 ze zm.), zgodnie z którym organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa, wskazać należy, iż jedyną podstawą prawną przetwarzania danych osobowych Skarżących przez Sąd, jaka mogłaby wchodzić w grę w niniejszej sprawie, jest art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy. Zgodnie z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy przetwarzanie danych osobowych jest dopuszczalne, gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa.

Wskazania w tym miejscu wymaga, iż zgodnie z § 84 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 lutego 2007 r. Regulamin urzędowania sądów powszechnych (Dz. U. z 2007 r. Nr 38, poz. 249 ze zm.), przed przesłuchaniem sprawdza się dane osobowe przesłuchiwanego na podstawie dowodu osobistego lub innego dokumentu stwierdzającego tożsamość, czyniąc o tym stosowną wzmiankę w protokole. Brak dokumentu stwierdzającego tożsamość należy również odnotować w protokole. Dodać też należy, iż ww. Regulamin został wydany na podstawie art. 41 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (t. j. Dz. U. z 2013 r. poz. 427), zgodnie z którym Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Sądownictwa, wydaje, w drodze rozporządzenia, regulamin wewnętrznego urzędowania sądów powszechnych określający wewnętrzną organizację i porządek funkcjonowania sądów, porządek czynności w sądach, porządek urzędowania organów sądów i wykonywania zadań sędziów pełniących funkcje kierownicze, tok czynności administracyjnych

w sprawach należących do właściwości sądów, dopuszczalne systemy i rozkład czasu urzędowania oraz szczegółowe warunki udostępniania pomieszczeń dla uczestników postępowania, świadków i innych osób przebywających w sądach. Wydając rozporządzenie, należy brać pod uwagę zasady sprawności, racjonalności, ekonomicznego i szybkiego działania, uwzględniając potrzeby zapewnienia rzetelnego wykonywania zadań powierzonych sądom.

Odnosząc powyższe rozważania prawne do okoliczności niniejszej sprawy wskazać należy, iż wobec brzmienia § 84 Regulaminu urzędowania sądów powszechnych, Sąd był uprawniony do pozyskania danych osobowych Skarżących w zakresie serii i numerów dowodów osobistych, bowiem intencją jego było przesłuchanie Skarżących w toku postępowania o sygn. [...], stąd koniecznym było ustalenie ich tożsamości.

Aktualnie ww. dane osobowe Skarżących są przetwarzane wyłącznie w aktach sprawy o sygn. [...], i mają do nich dostęp wyłącznie osoby uprawnione, tj. strony postępowania na podstawie art. 9 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296 ze zm.) oraz osoby upoważnione przez administratora danych osobowych na podstawie art. 37 ustawy. Zgodnie bowiem z art. 37 ustawy, do przetwarzania danych mogą być dopuszczone wyłącznie osoby posiadające upoważnienie nadane przez administratora danych. Stosownie zaś do art. 9 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego, strony i uczestnicy postępowania mają prawo przeglądać akta sprawy i otrzymywać odpisy, kopie lub wyciągi z tych akt. Nieuzasadnione są zatem obawy Skarżących wyrażone w ww. piśmie z dnia [...] października 2012 r. o tym, iż treść ich danych osobowych zawartych w ww. aktach sprawy jest cyt.: „(...) dostępna osobom trzecim: pracownikom Sekretariatu Sądu, a w przypadku zażądania ujawnienia tych akt w innej sprawie, także każdej dalszej osobie związanej z tamtą sprawą i prawem wglądu do akt niniejszej sprawy, a w konsekwencji każdej dalszej osobie, którą o pozyskanej w taki sposób wiedzy o naszych danych osobowych bez przeszkód powiadomi {Sąd} (...)”. Jak bowiem wyżej wskazano, z oświadczenia Sądu wynika w sposób nie budzący wątpliwości, iż dostęp do akt sprawy mają wyłącznie pracownicy posiadający stosowne upoważnienia i strony postępowania. Obawy Skarżących są zatem niczym nieuzasadnione, a przedstawiony sposób wnioskowania zbyt daleko idący i nie mający żadnego uzasadnienia w stanie faktycznym sprawy, i przepisach prawa dotyczących procedury cywilnej. Co więcej Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wydaje decyzję administracyjną według stanu faktycznego i prawnego istniejącego w dacie jej wydawania, a jak wyżej wskazano, aktualnie dostęp do danych Skarżących mają wyłącznie strony ww. postępowania i upoważnieni pracownicy Sądu, co tym samym oznacza, iż nie można stwierdzić aktualnie w sprawie naruszenia przepisów ustawy. Poza zainteresowaniem organu są zdarzenia przyszłe, które sugerują Skarżący, a które nie mają w sprawie miejsca.

Istotnym natomiast w sprawie jest to, iż kwestionowane dane osobowe Skarżących w zakresie serii i numerów dowodów osobistych znajdują się w aktach postępowania o sygn. [...]. Dane te zostały pozyskane przez Sąd w sposób legalny, a następnie umieszczone w ww. protokole z dnia [...] czerwca 2012 r., który stanowi część akt postępowania o sygn. akt [...]. Natomiast Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych w ramach kompetencji przyznanych mu ustawą, nie może ingerować w tok ani w sposób postępowań prowadzonych przez inne, uprawnione na

podstawie odrębnych przepisów, organy. Tym samym nie może ingerować w treść dokumentów zgromadzonych w aktach takich postępowań, jak np. w treść protokołów rozpraw. Zatem nawet, gdyby wątpliwości budziło umieszczenie w ww. protokole danych Skarżących w zakresie serii i numerów ich dowodów osobistych, zamiast poczynienia w protokole wzmianki w przedmiocie sprawdzenia tożsamości Skarżących na podstawie dowodów osobistych, bez podawania informacji o ich numerach, to podkreślić należy, iż Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych nie może podejmować czynności dotyczących postępowań prowadzonych przez inne organy na podstawie właściwych przepisów prawa. Powyższe znajduje potwierdzenie w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego, który w wyroku z dnia 2 marca 2001 r. (sygn. akt II SA 401/00) stwierdził, że Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych nie jest organem kontrolującym ani nadzorującym prawidłowość stosowania prawa materialnego i procesowego w sprawach należących do właściwości innych organów, służb czy sądów, których orzeczenia podlegają ocenom w toku instancji czy inny sposób określony odpowiednimi procedurami.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Na podstawie art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego w zw. z art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).